

be fred, sikkerhed og demokrati, når der skal gøres en humanitær indsats og så fremdeles. Det er problemstillinger, som er fuldstændig velkendte for regeringen i dens arbejde i internationale fora.

Kl. 17.30

Det er også en global udfordring at håndtere flygtningesituationen. Uanset om det er i nærområdet, eller om det er her hos os selv, er flygtninge og deres sikkerhed og det at give dem beskyttelse en global udfordring, som bør løses i et globalt perspektiv. Jeg tror også, at det, at der nu er fundet fugleinfluenza i Danmark, gør det fuldstændig soleklart, at vi har globale sundhedsproblemer, som ikke har nogen sammenhæng med den fattigdomsorienterede udviklingsbistand.

Så vil jeg kommentere bemærkningerne fra de forskellige ordførere. Jeg vil gerne sige tak til Socialdemokratiet, som har det globale udsyn, som man måske egentlig netop måtte forvente hos en regering, der har nedsat et Globaliseringsråd. Også tak for tilsagnet om, at Danmark må genoprette ikke kun sin udviklingsbistand, men også sin indsats på området, og – det synes jeg var en meget vigtig bemærkning – at Danmark også bør genoprette sit politiske engagement i den globale udvikling. Hertil kan man føje, at Danmark faktisk burde være til stede i det globale rum med ambassader spredt ud over kloden i stedet for den tilstedeværelse, vi ser i øjeblikket.

Jeg vil også gerne sige tak til SF for den pædagogiske indsats med at formidle, hvad forslaget faktisk går ud på. Det var en fornøjelse at lytte til. At man har blik for, at globalisering netop er både udvikling og det globale samfunds problemer og selvfølgelig også det, der kommer til os i form af øget konkurrence, synes jeg er meget centralt for SF, og det regner jeg med at vi kan samarbejde om.

Enhedslisten kom med gode illustrationer af de globale problemer, vi står med, og som skal løses globalt, fordi vi ikke kan løse dem selv, fordi vi kan lære af hinanden, og fordi vi har brug for fælles løsninger.

Jeg vil også godt sige tak til Dansk Folkeparti, fordi det i de korte bemærkninger blev lysende klart, at Dansk Folkeparti anerkender, at problemerne er der, og også anerkender, at vi kun kan løse dem i fællesskab. Man er bare ikke villig til at prioritere, at der bruges penge på det, og derfor ser man med fuldstændig sindsro på, at problemerne løses ved at reducere den fattigdoms-

orienterede udviklingsbistand. Det er jo det, der sker, og det er også en af grundene til at genfremsætte forslaget.

Senest i september 2005 har Folkekirkens Nødhjælp dokumenteret, at problemerne løses ved at flytte midler fra den fattigdomsorienterede udviklingsbistand til den type problemstillinger, som netop er på dagsordenen i dag. Folkekirkens Nødhjælp vurderer, at op til 25 pct. af den fattigdomsorienterede udviklingsbistand går til at løse problemerne, og derfor vil jeg gerne sige tak til Dansk Folkeparti for at gøre det fuldstændig klart, at man er villig til at prioritere fra fattigdomsbekæmpelse til løsning af dem, vel vidende at det påvirker os alle i det danske samfund, om de bliver løst eller ej.

Jeg vil også gerne sige tak til ministeren for gennemgangen af de udviklingspolitiske prioriteringer og helhedssynet på fattigdomsbekæmpelse. Det synes jeg var interessant og udmærket, og vi er meget enige i det væsentlige i at have et helhedssyn. Det har bare ikke noget med forslaget at gøre, og derfor fik jeg undervejs den tanke, at taleskriverne måske har læst et forkert forslag. I hvert fald var ministerens vinkel jo også gennemgående hos regeringspartierne ordførere.

Vi kan se af regeringens handlinger, at den faktisk har greb om tingene. Den ved godt, at problemstillingerne findes, og ministeren har stolt og rigtigt prioriteret midler til FN's katastrofefond og har sørget for, at det faktisk bliver til virkelighed. Det er netop også det, det handler om her: at sørge for at der er midler til at løse globale problemer, når de opstår, så FN som international organisation ikke skal gå rundt med hatten i hånden.

Man ved godt, hvad det handler om, men man lader som ingenting, så længe man kan prioritere fra den fattigdomsorienterede udviklingsbistand til at løse de problemer, som er væsentlige for os i den rige verden, og som vi selv har skabt. Det er nemlig helt centralt, at de problemer, vi skal løse, ikke er skabt af fattigdom og af mangel på udvikling. De er skabt af os selv, og de kan kun løses af os selv i en global ramme.

Jeg synes, det har været en god debat, fordi det er kommet til at stå meget klart, hvilken type globalt udsyn der egentlig er hos Folkepartis partier – om globalisering er et spørgsmål om at gennemføre ting i en dansk sammenhæng på dansk grund, om man betragter globaliseringen som et konkurrenceforhold, vi skal justere os til, eller om man betragter globaliseringen som en